

המתנה של ג'ק

מחזה מאת יערה רשף נהור

על פי הספר "ג'ק ועוגת הפלא" / קנדיס פלמינג

הדמויות:

ג'ק- בן 7

אמא של ג'ק

אבא של ג'ק

איכרה

עורבים

ענק

ברטה הצוענייה

שמשון הדב

שומרים

נסיכה

סצנת פתיחה:

(בכפר, ביתו של ג'ק, מראה הבית עני ודל, אבא לובש סינר מכין ארוחת בוקר, אמא נכנסת למטבח, ג'ק בחצר)

אמא: איפה ג'ק?

אבא: יצא עוד לפני שהתעוררתי

אמא: מה יש לו לעשות בחוץ כל כך מוקדם? אפילו התרנגולות עוד לא התעוררו

אבא: תהי בטוחה שהוא ימצא מה לעשות, לילד הזה אף פעם לא נגמרים הרעיונות...

אמא: (מציצה החוצה) ג'ק?!

(בחוץ, ג'ק עם כתר עלים לראשו, צוהל וצוחק, מתרוצץ ונהנה, רודף אחרי תרנגולת, אך התרנגולת חומקת ממנו)

ג'ק: (לתרנגולת) תפסתי אותך!

אמא: (מפתח הדלת) ג'ק! ארוחת בוקר!

ג'ק: אני כבר בא אמא!

אמא: יש לנו הרבה עבודה היום, קדימה!

ג'ק: (רץ אחרי התרנגולת) אפשר בבקשה ביצה? לארוחת בוקר... (התרנגולת מתחמקת) לא צריך! (רץ אל הפרה) בוקר טוב פרה! אפשר חלב בבקשה? (הפרה נותנת לג'ק "פליק" עם הזנב)

ג'ק: אח! לא זנב! חלב!

(הפרה משפריצה מים על ג'ק, ג'ק מתרחק)

ג'ק: תודה על המקלחת!

(ג'ק צוחק, מקפץ על האבנים, הולך על גזע עץ בשיווי משקל, מוצא מקל, קוטף כמה עלים, נעלם מאחורי העץ)

אמא: (מחפשת על הבמה) ג'ק? ג'ק?! (יוצאת אל מאחורי הקלעים)

(יוצא מאחורי העץ עם חץ וקשת ממקלות ועלים שהכין, מלא אנרגיה ושמחה, מכוון לנקודה ויורה, רעש חזק של חפצים נופלים מאחורי הקלעים, קרקורי תרנגולת עצבניים, אמא נכנסת לבמה עם נוצות על השיער, כעוסה, מבחינה בג'ק, מסמנת לו להיכנס הביתה, ג'ק נכנס הביתה בראש מורכן, מתיישב ליד השולחן)

תמונה ראשונה: הזמנה ליום ההולדת

אמא: (לג'ק) אמרת שאתה יוצא לרגע ועכשיו כמעט צהריים

ג'ק: ניסיתי לשכנע את לוסי לתת לי ביצה לארוחת הבוקר

אמא: זה בלתי אפשרי, התרנגולת הזאת עקשנית כמו סוס (חמור?)

אבא: בבקשה, דייסת פלאים!

ג'ק: מה זה דייסת פלאים?

אבא: דייסה עם מעט מצרכים אבל הרבה אהבה...

אמא: בתאבון!

(ג'ק אוכל בשתיקה, לפתע דפיקה בדלת, מביטים זה בזה)

אמא: (לאבא) הזמנת מישהו?

אבא: לא

אמא: מעניין מי זה יכול להיות? (ניגשת לפתוח את הדלת, אין אף אחד) מוזר...

(שוב נשמעת דפיקה בדלת)

אמא: (לדלת) רק רגע... (פותחת את הדלת, אין אף אחד, מוצאת מכתב) מכתב! (מקריאה) "הזמנה חגיגית לכבוד יום ההולדת של הנסיכה..."

ג'ק: הזמנה לכבוד יום ההולדת של הנסיכה!?

אמא: (הנסיכה יחד איתה) "המלך והמלכה מזמינים את ילדי הממלכה, לחגוג יום הולדת לי, הנסיכה, היום בשעה חמש בחצר הארמון!"

ג'ק: אף פעם לא ביקרתי בארמון! גם אף פעם לא הייתי ביום הולדת של נסיכה! בטח הארמון יהיה מקושט בלונים, ובטח יהיו עוגיות מלכותיות! ומיץ מלכותי, ו... קוסם מלכותי! זאת בטח תהיה מסיבת יום ההולדת הכי טובה בעולם!!!

אמא: אבל ג'ק... אין לנו כסף לקנות לנסיכה מתנה... ובבית אין שום דבר ראוי לנסיכות...

(שתיקה)

אמא: לא תוכל ללכת למסיבה בידיים ריקות...

(שתיקה)

ג'ק: אבל קיבלתי הזמנה...

אבא: כנראה טעו בכתובת, אולי התבלבלו עם בית של ילד עשיר.

אמא: אני מצטערת ג'ק

(לפתע מכתב נוסף נזרק פנימה דרך החלון)

אבא: עוד מכתב!

הנסיכה: אני מתכבדת להזמין את כל ילדי הממלכה, בלי יוצא מן הכלל, ליום ההולדת של נסיכה!"

ג'ק: זאת לא טעות בכתובת! זאת הזמנה לכל ילדי הממלכה, גם לי!

אבא: (לאמא) תראי לי... בחיי, כתוב "כל ילדי הממלכה בלי יוצא מן הכלל"

ג'ק: רואים?

אבא: אבל ג'ק... הארמון רחוק, מעבר ליער, אתה עלול ללכת לאיבוד

ג'ק: אני יודע את הדרך!

אבא: מצטער, אולי בשנה הבאה.

(מכתב נוסף נוחת במטבח דרך הארובה)

ג'ק: עוד מכתב!

(אבא ואמא מביטים זה על זה, ג'ק פותח ומקריא את המכתב)

ג'ק: (יחד עם הנסיכה) "הוראות הגעה למסיבה: יש לחצות את השדה, את הנהר ואת היער, ולהמשיך בשביל עד לארמון. מצפה לראותך, הנסיכה!"

ג'ק: הנסיכה מצפה לראותי! זה לא מנומס לסרב להזמנה מנסיכה... ויש כאן הוראות הגעה...

אמא: תראה לי... בחיי! כתוב "להמשיך בשביל עד הארמון"

אבא: אבל, אמך צודקת, אינך יכול לבוא בידיים ריקות.

ג'ק: אני... אמצא משהו!

(ג'ק מטפס על ההורים, על השולחן, מזיז אותם ומוצא שמיכה, סלסלה, וגרזן)

אמא: שמיכת טלאים ישנה? סלסילה קרועה? גרזן חלוד? לא נראה לי שהנסיכה תאהב את זה.

ג'ק: אז יש לי רעיון! אכין לה משהו בעצמי! משהו שישמח אותה באמת, משהו שהיא ממש תאהב... אני יודע!
אכין לה... עוגה!

אבא ואמא: עוגה?!

אמא: ממה תכין עוגה ג'ק? מהאבק שבארון?

אבא: מהלכלוך שעל הרצפה?

ג'ק: עוגה של נסיכה! עם קצפת וקישוטים ו...!

אבא: בשביל עוגה כזאת צריך הרבה מצרכים

אמא: מצטערת ג'ק, זה פשוט בלתי אפשרי

ג'ק: זה כן! אני אמצא דרך... (לוקח את שמיכת הטלאים, הגרזן והסלסלה)

אמא: לאן אתה הולך?

(מוזיקה, ג'ק יוצא מהבית, שר)

שיר: מתנה לנסיכה

"הם אומרים שזה לא אפשרי

הם אומרים שזה לא כדאי

גרזן חלוד, שמיכת טלאים

זה מה שיש זדי.

אל תתקש ג'ק

אל תתרחק ג'ק

אל תתלהב ג'ק

אתה סתם תתאכזב ג'ק

אבל מתחת לטלאים משהו מסתתר

בראש יש לי תכנית ובא לי לזמר:

עכשיו זה הזמן לא לוותר

אולי בסוף הכול יסתדר

עכשיו זה הזמן לצאת

יש לי רעיון

שיוביל אותי בדרך

זאת הדרך לארמון"

(מחוץ לבית הוא פוגש איכרה עם מריצה)

ג'ק: בוקר טוב גברתי! יש לך במקרה קמח? אני מכין עוגה לנסיכה, לכבוד יום ההולדת שלה!

איכרה: עוגה לנסיכה, מה? כסף, יש לך?

ג'ק: לא... אבל יש לי שמיכה רכה ונעימה...

(נותן לה את השמיכה, האיכרה בודקת אותה, ממששת אותה)

איכרה: באמת שמיכה נעימה, אתן לך שק קמח בעדה

ג'ק: תודה! יש לך גם סוכר?

איכרה: סוכר זה יקר!

ג'ק: אתן לך את הגרזן שלי, הוא חד וחזק

(נותן לה את הגרזן, האיכרה בודקת אותו, מתבוננת מקרוב, מניפה אותו באוויר)

איכרה: בסדר, שק סוכר, בעד הגרזן

(האיכרה נותנת לו שק סוכר, ממשיכה בדרכה, ג'ק מבחין שקשה לה לסחוב את העגלה, ועוזר לה)

איכרה: הו... תודה לך, למי אמרת שאתה מכין עוגה?

ג'ק: לנסיכה!

איכרה: אם כך אתה צריך עוגה גדולה ומרשימה, קח עוד שק קמח בעד העזרה

ג'ק: תודה רבה!

איכרה: בהצלחה!

ג'ק: (שר)

"עכשיו זה הזמן לא לוותר

אולי בסוף הכול יסתדר

עכשיו זה הזמן לצאת

יש לי רעיון

שיוביל אותי בדרך

זאת הדרך לארמון"

"אביא לנסיכה

עוגה במתנה

עוגה מכל הלב

כמו שאני אוהב"

(מבחין בעץ אגוזים)

ג'ק: אגוזים!

(מתמתח על קצות האצבעות, אבל לא מגיע, מתאמץ וקופץ, קוטף אגוזים אחד אחרי השני

ג'ק: אחד! שניים! שלושה! ארבעה! חמישה אגוזים!

(מבחין בתרנגולת) לוסי, את רעבה? (קופץ וקוטף עוד אגוז, מתקרב ומפורר את אגוז על האדמה, התרנגולת

אוכלת את האגוז, והולכת, ג'ק מבחין שהיא השאירה לו ביצה בתמורה)

ג'ק: (אוסף את הביצה) יש! תודה!

(מבחין בפרה והולך אליה)

ג'ק: פרה מתוקה, תני לי כוס חלב בבקשה...

(הפרה נותנת לג'ק פליק עם הזנב)

ג'ק: אתן לך מים

(פליק)

ג'ק: עשב

(פליק)

ג'ק: אה.... נשיקה?

(הפרה מסמנת "כן" בזנב, ג'ק נותן לה נשיקה ומקבל כוס חלב)

ג'ק: תודה!

(מבחין בשיח תותים)

ג'ק: תותים!

(רץ אל השיח זוחל תחתיו, יוצא מצדו השני עם תות גדול ביד)

ג'ק: תות- אדום, מבריק, מתוק ועסיסי! זה התות הכי יפה בעולם!

(שר)

"עבשיו זה הזמן לא לוותר"

אולי בסוף הכול יסתדר

כי יש לי רעיון

אין טעם לחכות

יש את כל המרכיבים

בוא נתחיל כבר לאפות"

רץ לביתו עם כל המצרכים ונכנס למטבח, מוציא קערה גדולה, וכף עץ, אמא ואבא מביטים בו בפליאה,
ומגישים לו את המצרכים לפי בקשתו, ג'ק נראה כמו שף קטן)

ג'ק: סוכר?

אבא: יש!

ג'ק: קמח?

אמא: ועוד איך!

ג'ק: ביצה

אבא: בקערה

ג'ק: כד חלב

אמא: בבקשה!

ג'ק (שר):

"להוסיף ת'מצרכים

סוכר, חלב וגם ביצים

אמא: "שיהיה באמת מתוק

תוסיף טיפה של צחוק"

ג'ק: (שר)

"לערבב, ולבחוש,

מכף רגל ועד הראש

אבא: "שתצא עוגה טובה

לחש מילים של אהבה"

ג'ק (עם כולם): לתנור!

(אבא מכניס את העוגה לתנור, אמא מסרקת את ג'ק תקתוק שעון נשמע ברקע, ההורים מתיישבים ועוברים בין 4 פוזיציות - מעבר זמן על רקע תקתוק השעון. התנור מצלצל, אבא מוציא את העוגה ומניח על הדלפק)

ג'ק: עוגת שתי קומות, קרם קצפת, עם עשרה נרות וחמישה אגוזים!

אבא: יש לה ריח נהדר!

אמא: והכנת אותה לגמרי בעצמך!

ג'ק: כמעט שכחתי, התות! תות- אדום, מבריק, מתוק ועסיסי. עכשיו העוגה מוכנה!

אמא: אם אני הייתי הנסיכה, הייתי מאוד שמחה לקבל כזאת מתנה!

ג'ק: לא חייבים כסף בשביל להכין מתנה יפה!

אמא: (צוחקת) צודק בהחלט

אבא: כדאי שתצא לדרך, מסיבת יום ההולדת מתחילה בקרוב

ג'ק: (ג'ק יוצא בחגיגות עם העוגה)

(שר)

עכשיו זה הזמן לא לזוטר

אולי בסוף הכול יסתדר

עכשיו זה הזמן לצאת

יש לי רעיון

שיוביל אותי בדרך

זאת הדרך לארמון"

(סוף השיר)

(חילוף תפאורה לשדה הפרחים)

תמונה שנייה: פגישה עם עורבים

(בשדה הפרחים)

ג'ק: עוגת שתי קומות, עם קרם קצפת, **אגוזים**, עשרה נרות ותות-אדום, מבריק, מתוק ועסיסי! (מבחין בפרחים סביבו) אולי אקטוף לנסיכה זר פרחים? היא בטוח אוהבת פרחים יפים וצבעוניים. אשאיר את העוגה על הסלע הזה, רק לרגע...

(ג'ק מתרחק מהעוגה וקוטף פרחים, עורבת א' נכנסת לבמה לכיוון העוגה, ג'ק לא מבחין בה. העורבת מתקרבת בשקט לעוגה... ג'ק ממשיך לקטוף פרחים בגבו אליהם, העורבים בוחנים את העוגה מכל הכיוונים ושולחים יד לעוגה)

ג'ק: היי גברת עורב! תתרחקי מהעוגה שלי!

עורבת א': אבל היא נראית כל כך טעימה

ג'ק: היא לא בשבילך! זאת מתנה לנסיכה! הכנתי אותה במיוחד ליום ההולדת שלה!

עורבת א': אולי רק חתיכה קטנה? אני כל כך אוהבת אגוזים...

ג'ק: אמרתי לך, זאת עוגה לנסיכה!

עורבת א': בסדר! אמרת! אבל מי הרשה לך לקטוף פה פרחים!?

ג'ק: לא ידעתי שאסור לקטוף פה פרחים...

כולם: זה השדה שלנו.

עורבת ב': וכל מה שצומח עליו.

עורבת א': היית צריך לבקש מאיתנו רשות.

עורב ג': עכשיו תחזיר את הפרחים לאיפה שהם היו.

ג'ק: איך אפשר להחזיר פרחים אחרי שקטפתי אותם?

עורב ג: בדיוק! אם כך, אתה צריך לשלם לנו בעד הפרחים

ג'ק: מה?

עורבת ב: מה ששמעת! אף אחד לא קוטף בשדה שלנו פרחים-

עורבת א: בלי לשלם עליהם!

עורב ג: בדיוק!

ג'ק: מי קבע שהשדה שלכם?!

עורבים א, ב וג: אנחנו!

עורבת א: וזה אומר שאנחנו מלכות השדה! ואנחנו מחליטות על השדה הזה.

עורב ג: בדיוק!

עורבת ב: עכשיו, תשלם על הפרחים

ג'ק: אבל אין לי כסף (העורבות מסתודדות)

עורבת א: כמה פרחים קטפת?

ג'ק: חמישה... (העורבות שוב מסתודדות)

עורבת ב: יש על העוגה בדיוק חמישה אגוזים... (העורבות מתקרבות, ג'ק עוצר אותן, עושות 2-3 צעדים לאחור

ורצות לגנוב את העוגה)

ג'ק: היי! תחזירי לי את העוגה!

עורב ג: חמישה פרחים בעד חמישה אגוזים!

ג'ק: תפסיקו! זאת מתנה לנסיכה! אתם תהרסו את העוגה! תחזירו לי אותה!

(העורבים מתמסרים ביניהם ואוכלים את האגוזים, ג'ק רץ מצד לצד מנסה לתפוס את העוגה, הם מתכופפים,

מסתובבים, ג'ק עולה על גבם, מתגלגל מתחתם, עובר ביניהם ובין הרגליים שלהם, זהו קטע פיזי-ליצני.

לבסוף ג'ק עוצר מביט בהם מתנשף, העורבים לא מבחינים בו, הוא מתחבא מאחורי העץ)

עורבת ב: איזה אגוזים טעימים!!!

עורבת א: תביאי לי גם!!

עורב ג: אכלת כבר אחד!!

עורבת א: גם אתה אכלת כבר!!!

עורבת ב: נשאר רק עוד אגוז אחד.

עורבת א: אז למה דווקא שאת תאכלי אותו?

עורב ג: בדיוק! למה דווקא שאת תאכלי אותו???

עורבת ב: אני ראיתי את העוגה קודם!

עורב ג': אני ראיתי את העוגה קודם!

עורבת א': אני ראיתי את העוגה קודם!

עורבת ב: אני יותר גדולה!

עורבת א: בקעת מהביצה שתי דקות לפני!!

עורבת ב: זה עדיין נחשב!

עורבת א: זה לא!

עורבת ב: זה כן!

עורבת א: זה לא!

עורבת ב: תני לי אותו כבר!!

עורבת ג: האגוז האחרון שלי!

עורבת א: הוא שלי!

עורבת ב: שלי!

עורבת א: היי! לאן הילד נעלם?

עורבת ב: בטח ברח, והשאיר לנו את העוגה

(צוחקים, ופותרים בריקוד)

עורבת א: מי שולטות בשדה?

עורבים ב+ ג: אנחנו!

עורבת א: ולמי שייך השדה?

עורבים ב+ג: לנו!

עורבים: מלכות השדה! מלכות השדה! מלכות- השדה!

(העורבים רוקדים וחוגגים, ג'ק מנצל את ההזדמנות, ולוקח את האגוז שנשאר על העוגה, מתחבא)

עורבת ב: אה! לאן נעלם האגוז האחרון? אכלת אותו?!

עורבת א: אני?! הוא היה אצלך. אל תגידי לי שאיבדת אותו!

עורבת ב: הוא היה על העוגה, בדיוק כאן!

עורב ג: רק אל תתחילו לריב! רק לא לריב! אולי פשוט נחפש את האגוז? הוא בטח נפל איפשהו... **(מחפש)**

עורבת א: אם הוא היה בדיוק כאן, אז איפה הוא עכשיו?!

עורבת ב: אצלך! את החבאת אותו!

עורבת א: תעזבי אותי! עורבנית שקרנית עם נוצות מרופטות!

עורבת ב: איך קראת לי?!

עורבת א: שמעת.

(עורבת ב מחפשת מסביב, ג'ק מניח את האגוז על ראשה של עורבת א, בלי שהיא מבחינה בכך)

עורבת ב: היי! מה יש לך שם?!

עורבת א: איפה?

עורבת ב: על הראש שלך!

(עורבת א, ממששת ומוצאת את האגוז)

עורבת ב: זה האגוז!!! תכננת לזלזל אותי, בזמן שאנחנו מחפשות?!

עורבת א: אין לי מושג איך הוא הגיע לראש שלי!

עורבת ב: שקרנית! ניסית לעבוד עליי!

עורבת א: תפסיקי לבלבל את המוח, הוא פשוט צץ על הראש שלי!

עורבת ב: גוזלית מגודלת עם מקור עקום!

עורבת א: עורבנית שקרנית עם נוצות מרופטות!

עורבת ב: מקור עקום!

עורבת א: נוצות מרופטות!

עורבת ב: תני לי אותו, הוא שלי!

עורבת א: לא! הוא שלי!

עורבת ב: שלי!

ג'ק: (יורד מהעץ ולוקח את העוגה) שנים רבים והשלישי לוקח!

עורבת א: אה?!

עורבת ב: אה!

עורבת ב+עורבת א: אוף! (יוצאות)

ג'ק: איזה מזל, יש לי עדיין עוגת שתי קומות, עם קרם קצפת, עשרה נרות, ותות-אדום, מבריק, מתוק ועסיסי!
כדאי שאמהר, הארמון עוד רחוק, והמסיבה של הנסיכה מתחילה בקרוב (יוצא בריצה)

(חילוף תפאורה לנהר)

סצנה שלישית- הגשר של הענק

(נהר חוצה את הבמה, ג'ק מחפש דרך לחצות את הנהר לגדה השנייה. ענק יושב בצד הדרך)

הענק: עצור! לאן בדיוק אתה הולך?

ג'ק: לארמון, אני צריך לחצות את הנהר, היער ואז להמשיך בשביל עד הארמון -

הענק: תשלום בבקשה

ג'ק: תשלום על מה?

הענק: על המעבר בגשר שלי.

ג'ק: אבל אין פה שום גשר...

הענק: אראה לך איפה הגשר שלי, אם תצליח לנצח אותי בקליעה למטרה.

ג'ק: אין לי זמן למשחקים, אני צריך להגיע ליום הולדת של הנסיכה

הענק: לא צריך, תסתדר בעצמך

(ג'ק מחפש כיצד לעבור את הנהר)

הענק: אפשר לחצות את הנהר, רק בעזרת הגשר שלי...

ג'ק: (חוזר) טוב, מה צריך לקלוע? ואיפה המטרה?

הענק: (שמח) אבן לכובע (הענק מוסר לג'ק אבן קטנה, והופך את הכובע כקערה) יש לך שלושה ניסיונות, אם

תצליח, אראה לך את הגשר!

(הענק שר)

שיר- קליעה למטרה

"קליעה למטרה זה שם המשחק!

קליעה למטרה זה משחק ענק!

לכוון, ולזרוק, מבלי להחטיא!

כיף שמישהו משחק איתי!"

ג'ק: זהו? רק לקלוע את האבן הזאת לכובע שלך? .

הענק: רגע אחד... (הענק נעמד על רגליו, הוא גבוה בשני ראשים מג'ק. הענק מרים למעלה את הכובע) עכשיו

נראה אותך

ג'ק: (מביט המום בכובע הגבוה) טוב... (מכוון כמיטב יכולתו וזורק את האבן, מחטיא)

הענק: אפילו לא קרוב!

ג'ק: יש לי עוד שני ניסיונות!

הענק: אין לך סיכוי

(ג'ק קופץ ומנסה לקלוע מהאוויר, אך הוא מחטיא)

הענק: החטאה!

ג'ק: יש לי עוד ניסיון אחד!

הענק: זה לא יעזור לך, אתה הולך להפסיד (הענק שר, ורוקד)

(שר)

"כולם אומרים "לך מפה ענק"

"אתה מסתיר לנו ת'רוח, בגללך נהיה מחנק"

אבל הגובה יתרון בקליעה למטרה

פתאום להיות ענק זה לא כל כך נורא"

"קליעה למטרה זה שם המשחק..."

קליעה למטרה זה משחק ענק!

לכוון, ולזרוק, מבלי להחטיא!

כיף שמישהו משחק איתי..."

ג'ק: תפסיק לזוז!

הענק: אתה צריך לצעוק "פסל!"

ג'ק: מה?

הענק: אפסיק לזוז, שתצעק "פסל!"

ג'ק: פסל!

(הענק קופא במקום בצורה מצחיקה, מנסה לא לזוז אך מאבד שיווי משקל)

הענק: נו! למה לא זרקת את האבן?

ג'ק: כי זאת!

הענק: הפעם תגיד "פסל", ותזרוק יותר מהר! (שר ורוקד עם המקל מצד לצד)

"כולם אומרים "לך מפה ענק"

"אתה חוסם לנו ת'רוח, בגללך נהיה מחנק"

אבל הגובה יתרון בקליעה למטרה

פתאום להיות ענק זה לא כל כך נורא"

ג'ק: (מתבונן בו) אולי נעשה את המשחק יותר מעניין?

הענק: איך יותר מעניין?

ג'ק: במקום להגיד סתם פסל, אולי אגיד פסל של- חיה?

הענק: בסדר, תגיד פסל של חיה... (רוקד וצוחק) בכל מקרה אתה תחטיא

ג'ק: פסל של...

הענק: ג'ירפה?

ג'ק: זה קל מדי...

הענק: חסידה?

ג'ק: לא... פסל של- עכבר!

הענק: עכבר... עכבר... איך נראה עכבר? אה, הוא קטן כזה (מתכופף על ברכיו, ומתקפל כעכבר, הכובע לצידו,

בעת ג'ק יכול לקלוע בקלות)

ג'ק: (זורק וקולע) יש! הצלחתי!

הענק: מה? (בודק את הכובע ומוצא את האבן) אמרת לי לעשות פסל של עכבר כדי שאהיה יותר נמוך! רימית!

ג'ק: לא רימיתי! קלעתי את האבן! עכשיו, תראה לי את הגשר!

הענק: אני דורש משחק חוזר!

ג'ק: לא! אמרת שאם אקלע, תראה לי את הגשר!

הענק: בסדר... הנה הגשר! (חושף את הגשר)

ג'ק: זה הגשר?!

הענק: הגשר הכי חזק באזור.

(ג'ק מתקרב לגשר ובודק אותו ברגלו)

הענק: הוא יציב, תהיה בטוח, אבל אם אתה רוצה לעבור עליו, תצטרך לשלם דמי מעבר

ג'ק: אמרת שאם אקלע, תיתן לי לעבור!

הענק: אמרתי שאראה לך את הגשר! לעבור זה דבר אחר

ג'ק: זה לא הוגן!

הענק: אף אחד לא חוצה את הגשר שלי בלי לשלם, בעניין הזה אין חוכמות.

ג'ק: אבל אין לי כסף

הענק: אם כך, אין מעבר, מצטער (מסתיר את הגשר)

ג'ק: חכה! בוא נעשה עסקה. אתן לך חתיכה מהעוגה

הענק: אני רוצה את כולה

ג'ק: זאת מתנה לנסיכה, אני לא יכול לתת לך את כולה

הענק: הנסיכה בצד השני של הנהר, ואתה בצד הזה! אם אתה רוצה לעבור, תן את העוגה או תסתובב בחזרה!

ג'ק: אני מוכן לתת לך את החלק התחתון של העוגה

הענק: למה דווקא את החלק התחתון?!

ג'ק: כי את החלק העליון, עם התות והנרות, אני שומר לנסיכה. את החלק התחתון או כלום!

הענק: בסדר! עשינו עסקה.

(ג'ק נותן לענק את החלק התחתון של העוגה, הענק מפנה את הדרך לג'ק)

הענק: ילד חכה, מה דעתך לחזור לשחק איתי שוב? אני מתכוון, אם אתה רוצה... אני אקלע ואתה תעשה פסל של חיה...

ג'ק: לא יודע... יכול להיות

הענק: כולם מבטיחים שיחזרו לשחק איתי, אבל ברגע שהם חוצים את הגשר הם אף פעם לא חוזרים.

ג'ק: (מביט בענק רגע) אם אתה רוצה שיחזרו לשחק איתך, תנסה להיות קצת יותר נחמד

הענק: אני לא נחמד?

ג'ק: אתה נראה די כועס... וגם מפחיד.

הענק: זה בגלל שלאף אחד לא אכפת ממני, רק מהגשר שלי. (מביט בעוגה של ג'ק) למשל, אף פעם לא הכינו לי עוגה כזאת יפה ליום ההולדת, אני אפילו לא יודע מתי יום ההולדת שלי...

ג'ק: אתה לא יודע בן כמה אתה?

הענק: שלוש עשרה או שלושים ושבע... בערך...

(שתיקה)

ג'ק: אז אולי היום יום ההולדת שלוש עשרה שלך?

הענק: למה דווקא היום?

ג'ק: היום יום יפה, זה מתאים

הענק: בסדר! היום יום ההולדת שלוש עשרה שלי!

ג'ק: מזל טוב! אבוא להגיד לך שלום בדרך חזרה

הענק: תודה! אפילו יש לי עוגה! (שר – קליעה למטרה...)

ג'ק: (חוצה את הגשר, מביט בענק) להתראות

הענק: להתראות ילד (לוקח את המקל, ויוצא תוך כדי שיר)

ג'ק: לפעמים ענק גדול ומפחיד, בסך הכול רוצה חבר לשחק איתו... (מביט בעוגה) חסרה לי הקומה התחתונה

אבל יש לי עדיין עוגת קומה אחת, עם קרם קצפת, עשרה נרות ותות-אדום, מבריק מתוק ועסיסי! אבל איפה

היער? אני חייב למהר, אני לא רוצה לאחור! (יוצא)

(חילוף תפאורה ליער)

סצנה רביעית: נרות ברוח

(ביער, סאונד ציפורים מצייצות, ג'ק מגיע לקצה היער ונעצר)

ג'ק: הנה היער... הוא לא נראה מפחיד כל כך (נכנס לתוך היער ומתחיל ללכת, לפתע היער נעשה סבוך וחשוך, סוריאליסטי, העצים נראים כמפלצות) איזה חושך... אני לא רואה שום דבר... (רחש בין העצים, ג'ק קופץ בבהלה) מי שם?! (רחש נוסף) מי זה? (רחש, ג'ק מסתתר מאחורי אחד העצים) זאב? סנאי? חזיר בר? (סאונד של רוח, מציץ) זאת סתם הרוח... אני לא מפחד... לא מפחד בכלל... אמאלה! זה רק ענף... אני הולך ליום הולדת של הנסיכה! אבל איפה השביל? (מביט סביבו) באיזה כיוון הארמון? לאן לפנות?! כל כך חשוך פה... הכנתי עוגה לנסיכה, אני חייב להגיע לארמון! אם רק היה לי פנס, הייתי מוצא את הדרך בקלות... (פאזזה) אני יודע, הנרות! (מוציא קופסת גפרורים מכיסו) איזה מזל! יש לי גפרור אחד... (מדליק את הנרות על העוגה) זהו! עכשיו אפשר לראות את השביל... (מתקדם עם העוגה והנרות דולקים עליה, סאונד רוח) לא! לא! (מכסה את הנרות בידיו, ממשיך ללכת, שוב סאונד רוח) לא! תפסיקי רוח! את מכבה את הנרות! (מגן על הנרות בידו) כמעט הגענו, תחזיקו מעמד עוד קצת... (מחיש את צעדי, סאונד של רוח חזקה, הנרות נכבים) לא!!! (מביט סביבו ומגלה שיצא מהיער, היער שוב נראה ידידותי ולא מפחיד, נושם לרווחה) הצלחתי! הצלחתי! הנה השביל לארמון! (מביט בעוגה, מסיר את הנרות הכבויים) איזה מזל. אין לי נרות - אבל יש לי עוגה עם קומה אחת, קרם קצפת ותות-אדום, מבריק, גדול ועסיסי! מה השעה? אני מוכרח לרוץ! קדימה, אל הארמון!

(חילוף תפאורה לקרחת היער)

סצנה חמישית: מופע הקרקס

(בקרחת היער, אישה קטנה בתלבושת צבעונית, ודוב עם חגורת פעמונים וכובע קטן לראשו, מתאמנים על תרגילי קרקס)

ברטה: נו באמת שמשון! איפה שיווי המשקל שלך?! מה כל כך קשה לעשות קפיצה, דילוג, סיבוב, הרמה, הנפה, קידה?! תעשה את זה שוב! והפעם תעשה את זה כמו שצריך, אחרת לא תקבל ארוחת ערב!! (מבחינה בג'ק) הו!! קהל!! יש לנו קהל!! שמשון, תיישר את הכובע! תעמוד זקוף! תכניס את הכרס! (לג'ק) שלום לך איש צעיר, הגעת בדיוק בזמן למופע שלנו, תפוס לך מקום, אנחנו מיד מתחילים!

ג'ק: אה, לא... תודה, אני בדרך למסיבת יום ההולדת של הנסיכה, אני מאוד ממהר... (הולך)

ברטה: (חוסמת את הדרך בפוזה תיאטרלית) "ברטה ושמשון מופע קרקס מרהיב!" כל הכרטיסים כבר נמכרו, הביקוש מטורף, לא כדאי לך לפספס! ברטה זאת אני, וזה שמשון הדוב המחונן, נכון שמשון?! תוציא את האצבע מהאף! (מחייכת לג'ק) שמרנו לך כיסא בשורה הראשונה (מצביעה על גזע עץ בודד)

ג'ק: תודה... אבל אני לא יכול להישאר, המסיבה עוד מעט מתחילה... (הולך)

ברטה: (חוסמת אותו, מדקלמת בדרמתיות): "שירים! ריקודים! והכול תוך כדי תרגילי אקרובטיקה מטורפים!"

ג'ק: מצטער, אני צריך ללכת... (מנסה לעקוף אותה)

ברטה: חמש דקות! זה כל מה שאנחנו צריכים בשביל לבדר אותך! מה אתה אומר איש צעיר? לא כל יום פוגשים ברטה ושמשון כמונו...

ג'ק: טוב, אני באמת זקוק למנוחה, אבל קצרה! רק חמש דקות!

ברטה: שמעת שמשון?! מה אתה עומד שם כמו שק תפוחי אדמה?! יש לנו קהל!! קדימה, מתחילים!

(ג'ק מתיישב בצד השביל, ברטה ושמשון נעמדים בפוזת הפתיחה, מוזיקה, ברטה ושמשון מבצעים מופע קרקס מצחיק, על רקע שירתה של ברטה)

שיר - חיי המוזדים

גם בלי גג מעל ראשי

ובלי אוכל משלישי

אשיר, ואצחק בקול גדול

ואצא לי במחול

כי חיי הנוודים

מלאים בריקודים

אז תן חיוך הכל טוב

אתה עם ברטה ושמשון- הדוב

ברטה: (מסננת לשמשון) קפיצה, דילוג, סיבוב, הנפה...

"גם אם הלילות קרים

השמיים מאירים

הכוכבים דולקים מעל ראשי

ויש כוכב שם גם בשבילי

כי חיי הנוודים

מלאים ריקודים

אז תן חיוך הכל טוב

אתה עם ברטה ושמשון הדוב!"

(מסיימים את המופע בפוזה סיום מגושמת, ומאבדים שיווי משקל, ג'ק צוחק ומוחא כפיים)

ברטה: תודה רבה! שמחים שנהניתם! תבואו שוב למופע של ברטה ושמשון הדוב!

ג'ק: (צוחק) רק אני פה...

ברטה: (שולחת נשיקות לקהל דמיוני) תודה רבה לכולם! שמשון הכובע....

(שמשון מסיר את הכובע שלראשו וניגש לג'ק, ג'ק מביט בכובע במבוכה)

ברטה: קדימה, לא להתבייש, להוציא מטבעות מהכיסים, שמשון שלנו רעב אחרי המופע, מגיע לו משהו טעים לאכול, לא?

ג'ק: מצטער, אין לי כסף...

ברטה: אחרי שהתאמצנו לבדר אותך, לא תיתן לנו כלום בתמורה? שמשון צריך לאכול, כדי שיהיה לו כוח למופע הבא ...

ג'ק: אבל אין לי כלום בכיסים

ברטה: אפילו לא מטבע אחד?

ג'ק: (הופך את הכיסים הריקים)

ברטה: אז למה לא אמרת קודם? עכשיו שמשון יהיה עצבני!

(שמשון מתחיל לקפוץ ולרקוע ברגליו)

ברטה: מה אתה רוצה?! ראית בעצמך, לילד אין גרוש בכיסים!

(שמשון מעיף דברים ומחפש אוכל)

ברטה: תפסיק עם זה! אין פה אוכל, יש רק כובע, כדורים, תוף, עוגה... (נעצרת) עוגה!! ראית שמשון? יש פה עוגה! שמשון אוהב עוגות, נכון?

(שמשון מתקרב, לוקח את העוגה ומרחרח אותה)

ג'ק: רגע! זאת עוגה לנסיכה! אני יכול לתת לך... את החלק... אולי קצת מכאן... או שבעצם... אולי חתיכה מלמטה...

(שמשון מאבד סבלנות, לוקח את העוגה ובולע אותה, חוץ מהתות)

ג'ק: לאאא!

שמשון: איכס! (מחזיר לג'ק את התות)

(ג'ק מביט בתות שבידו המום)

ברטה: מה עשית?! דוב טיפש! איך אתה נראה! לכלכת את כל התלבושת שלך! עכשיו אני אצטרך לכבס לך את הבגד!

(ג'ק מביט בתות, על סף בכי)

ברטה: (מבחינה בג'ק) אה... למי אמרת שהכנת את העוגה? (שתיקה) טוב, ככה זה דוברים... זללנים! נו, מילא, הלכה העוגה... אבל נשאר התות... שמשון שונא פירות (שתיקה, לשמשון) קדימה שמשון! נלך לשטוף אותך, כולך דביק כמו קערת קצפת! (דוחפת את העגלה עם הציוד שלהם, מביטה בג'ק רגע) להתראות... (שתיקה) קדימה שמשון, לנהר, נתפוס קצת דגים, הייתה לך הופעה לא רעה בכלל, לא רעה בכלל... (יוצאים) (שתיקה ארוכה)

ג'ק: אין עוגה... לא אגוזים, לא נרות, לא שתי קומות ולא קומה אחת... אין לי שום מתנה... מה חשבתי לעצמי?! שאוכל להשתתף במסיבה של הנסיכה?! אפילו לא הצלחתי לשמור על העוגה שלמה. (בועט באבן)

שיר- מוטב שהביתה אחזור

"לא נשאר שום דבר
להביא לנסיכה
לא נרות
לא עוגה
הכל נגמר כמו בדיחה

לא יודע בכלל
איך אמצא עוד פיתרון
בידיים ריקות
אין כניסה לארמון
זמן להתעורר
להבין ולוותר

כי לא תמיד הכל מסתדר
היום נגמר וכבר יורד האור
מוטב שהביתה אחזור

הנסיכה:

כל ילדי הממלכה

מוזמנים לשמחה

גם אתה ג'ק, אתה ולא אחר

עכשיו זה הזמן לא לוותר

ג'ק :

די לחלום חלומות

לחפש ארמונות

לא יכול להמשיך (אתה חייב להמשיך ג'ק)

חיבוק מאמא, מילה מאבא

זה מה שעכשיו אני צריך

זמן להתעורר

להבין ולוותר

כי לא תמיד הכל מסתדר (בסוף הכל מסתדר)

היום נגמר וכבר יורד האור

מוטב שהביתה אחזור"

ג'ק: כל כך רציתי לפגוש את הנסיכה... להביא לה מתנה שתשמח אותה... (מביט בתות) זה באמת תות יפה, אבל האם הוא מספיק לנסיכה? אני הייתי שמח לקבל כל דבר, בטח תות כזה נהדר, תות אדום במתנה, תות מתוק עם כוונה...

(סאונד חצוצרות מרחוק)

ג'ק: תוקעים בחצוצרות... זה סימן שהמסיבה מתחילה... (מביט בתות) איזה מזל! אין לי עוגה, אבל יש לי תות-אדום, מבריק, מתוק ועסיסי!

(רץ לכיוון הארמון)

סצנה שישית: שומרי הארמון

(לבמה נכנסים שומרי הארמון, עם בלונים וחצים)

שומר א: אני אומר לך, שמחר תהיה שמש

שומר ב: ואני אומר לך שיירד גשם

שומר א: מחר תהיה שמש

שומר ב: ואני ואומר לך שמחר ירד גשם

שומר א: שמש!

שומר ב: גשם!

שומר א: שמש!

שומר ב: גשם!

ג'ק: (ניגש לשומרים) שלום, הארמון בכיוון הזה?

שומר א: לך ישר עד הסוף ואז ימינה, זאת הדרך הכי קצרה

שומר ב: ימינה?! התכוונת שמאלה

שומר א: התכוונתי ימינה!

שומר ב: שמאלה!

שומר א: ימינה!

שומר ב': שמאלה!

שומר א': ימינה!

שומר ב': שמאלה!

ג'ק: אולי תחליטו כבר? אני ממש ממהר

שומר א': לך בעקבות ריח העוגיות...

ג'ק מריח, מהסס, לא בטוח לאן לפנות, השומרים מחייבים ומצביעים לשלושה מקומות שונים, ג'ק עוצם עיניים ומתרכז, ומתחיל ללכת, יורד מהבמה אל עבר הקהל, חוצה את האולם, ג'ק: "סליחה... סלחו לי... אני ממהר למסיבה של הנסיכה... זהירות על התות! זאת מתנה לנסיכה!"

שומר ב': עוגיות? התכוונת עוגות.

שומר א': עוגיות

שומר ב': עוגות!

שומר א': עוגיות!

(מתווכחים עד שהשיר מתחיל. השומרים שרים):

שיר- "יום הולדת לנסיכה"

"כבר תקעו בחצוצרות

חברים וחברות

יום הולדת לנסיכה.

ההתרגשות באוויר

הצטרפו כולכם לשיר

יום הולדת לנסיכה.

בלונים מנופחים

קישוטים צבעוניים

ושמלה של תחרה

הנסיכה בחרה

כבר תקעו בחצוצרות

חברים וחברות

יום הולדת לנסיכה.

ההתרגשות באוויר

הצטרפו כולם לשיר

יום הולדת לנסיכה"

(חילוף תפאורה לארמון)

סצנה שביעית: בחצר הארמון

(חצר הארמון, הנסיכה יושבת על כיסא נסיכות מקושט, לצידה ערימה גבוהה של מתנות, ג'ק נכנס בהיסוס עם התות, מלוכלך מהמסע, שערך פרוע, כמו בתחילת ההצגה. קולות ילדים בוויס אובר)

וויס אובר של ילדה: יום הולדת שמח, הוד נסיכותך!

הנסיכה: תודה (השומר נותן לנסיכה את המתנה) תודה רבה!

וויס אובר של ילד: מזל טוב הוד נסיכותך! תפתחי את המתנה!

(השומר מעביר לנסיכה מתנה)

הנסיכה: תודה! (בשקט לשומר) עוד כמה זמן אצטרך לשבת ככה?! אני רוצה להתחיל כבר את המסיבה

השומר: הרבה ילדים הגיעו מכל רחבי הממלכה, לתת לך מתנות

הנסיכה: אבל לא הזמנתי אותם בשביל לתת לי מתנות, הזמנתי אותם בשביל לחגוג איתי, לשיר, לשחק, לכבות את הנרות!

השומר: הבא בתור!

וויס אובר של ילדה: יום הולדת שמח נסיכה! קניתי לך שרשרת ובובה!

הנסיכה: תודה רבה, באמת תודה!

(השומר נותן לנסיכה את המתנה, היא מניחה אותה על ערימת המתנות, ג'ק נכנס בהיסוס)

הנסיכה: (בשקט לשומר) נרדמו לי כבר הרגליים! התור עוד ארוך?

השומר: נשאר רק עוד ילד אחד

הנסיכה: אה יופי! תקרא לו, קדימה!

ג'ק: (לקהל) כל כך הרבה מתנות נפלאות הנסיכה קיבלה, מה היא תגיד על המתנה שלי? (מביט בתות שבידו)

השומר: הבא בתור!

ג'ק: אני?

השומר: אתה יכול לגשת אל הנסיכה

(ג'ק מתקדם אל הנסיכה)

השומר: עצור! מה יש לך שם?

ג'ק: תות, מתנה לנסיכה...

השומר: תות?!

ג'ק: הכי אדום, מבריק מתוק ועסיסי בעולם!

השומר: זה בהחלט תות מרשים מאוד, אבל אני אוסר עליך להביא אותו לנסיכה!

ג'ק: למה?

השומר: אתה לא יודע שהנסיכה אלרגית לתותים? אם הנסיכה תאכל את התות, היא תתגרד בכל הגוף,

ותתנפח. (מנפח את לחייו)

ג'ק: לא!

השומר: כן! כדאי שתיתן לי את התות, לפני שהנסיכה תראה כמו אבטיח!

(ג'ק נותן לשומר את התות, השומר טועם ממנו בהנאה)

השומר: מממ... מתקתק וחמצמץ ביחד... מממ... מעדן לחך... מממ... משהו משהו, זה תות עסיסי במיוחד!

(ג'ק מסתובב על עקבותיו בעוד השומר ממשיך להתענג מהתות)

הנסיכה: היי ילד, לאן אתה הולך?

ג'ק: מי אני?

הנסיכה: אתה לא רוצה להשתתף ביום ההולדת שלי?

ג'ק: אני... רוצה, אבל... אני צריך ללכת...

הנסיכה: מה קרה לך? המסיבה רק מתחילה

ג'ק: אני... שכחתי משהו...

הנסיכה: בוא, אל תתבייש

ג'ק: לא... פשוט אני...

הנסיכה: כולם כבר כאן, תכף מתחילים, יש משחקים, מופע קסמים! עוגה! בוא כבר!

(ג'ק מתקרב לנסיכה)

הנסיכה: החולצה שלך מלוכלכת

ג'ק: מצטער...

הנסיכה: זה בסדר, גם השמלה שלי עם כתם (לוחשת) רוטב שוקולד, לא יכולתי להתאפק...

ג'ק: עכשיו השמלה שלך גם יפה וגם טעימה

הנסיכה: (צוחקת) נכון... אתה יכול כמו כולם להשאיר כאן את המתנה ולהיכנס למסיבה...

ג'ק: (נאנח) אבל אין לי שום דבר לתת לך... זאת אומרת, הייתה לי מתנה אבל איבדתי אותה, זאת אומרת לא

בדיוק איבדתי אותה... אני... (ג'ק ממחזז את הסיפור, בעזרת חיקויים וחפצים שונים שמוצא סביבו)

החלטתי להכין לך עוגה.

אז לקחתי קמח, סוכר חלב וביצה... ביקשתי מלוסי, התרנגולת. "אפשר בבקשה ביצה, לוסי?" ולפרה נתתי נישקה...

שברתי את הביצה לתוך הקערה, ערבבתי לשתי, רידדתי והכנסתי את העוגה לתוך התנור.

(פינג!) העוגה מוכנה! זו הייתה עוגת קרם קצפת, שתי קומות, עשרה, נרות, חמישה אגוזים ותות תות- אדום, מבריק,

מתוק ועסיסי. ואז- יצאתי לדרך.

הגעתי לשדה של פרחים ושם פגשתי עורבים! (מחקה את העורבות) "וואו איזו עוגה יפה, איך אני אוהבת אגוזים!"

העורבים חטפו לי את העוגה מהידיים וזללו את כל האגוזים!

הנסיכה: זה בסדר, אני לא אוהבת אגוזים.

המשכתי בשביל, והגעתי אל הנהר, שם פגשתי בענק! זה היה הענק הכי ענק שפגשתי בחיים שלי. כמעט 7 מטר גובה!
(מחקה את הענק) "תשלום!" אני מצטער אין לי כסף.. ניסיתי לחצות את הנהר "ילד עצור" ועשיתי איתו עסקה:

"תן לי לעבור, ואני אתן לך בתמורה את החלק התחתון של העוגה"

הגשר היה ארוך וצר ומתחתיו המים שצפו וגעשו וכמעט נפלתי ממנו, אבל רק כמעט.

הצלחתי לחצות והגעתי אל היער. היער היה סבוך וחשוך, ולא ראיתי שום דבר! הדלקתי את הנרות אבל לפתע, התחילה רוח – רוח כל כך חזקה שהעיפה את הכל – עצים, סוסים, פרות, הכל!

בסוף והצלחתי לצאת מהיער, והגעתי בדיוק בזמן למופע!

"ברוכים הבאים למופע של ברטה ושמשון הדב! קפוץ שמשון קפוץ, דלג שמשון דלג."

הם ביקשו ממני תשלום, אבל לא היה לי כסף. אז שמשון שלנו – אכל את כל העוגה!

וכך נשארתי בלי עוגה, בלי נרות, בלי אגוזים, אבל עם תות. התות הכי אדום, מבריק מתוק ועסיסי בעולם.

השומר: ילד!

אבל מר שומר אמר לי שאת אלרגית לתותים, ואם תאכלי אפילו תות אחד תתנפחי כמו אבטיח, ואכל את התות בעצמו.

השומר: אני... אלך להביא את העוגה...

ג'ק: וכך קרה... שלא נשאר כלום מהעוגה, ולא הבאתי לך... שום מתנה.

(שתיקה)

הנסיכה: אבל כן הבאת לי מתנה

ג'ק: מה?

הנסיכה: כן

ג'ק: איזה מתנה?

הנסיכה: סיפור! הבאת לי סיפור, ואני כל כך אוהבת סיפורים, בייחוד סיפור הרפתקאות כמו זה!

ג'ק: באמת??

הנסיכה: זאת המתנה הכי טובה שיכולתי לקבל! היא גם מקורית, וגם לא תופסת מקום בחדר (צוחקת)

(השומר נכנס עם עוגה נסיכותית)

שומר: זמן לעוגה!

הנסיכה: היי, איך אמרת שקוראים לך?

ג'ק: ג'ק

הנסיכה: מה אתה עושה מחר ג'ק?

ג'ק: שום דבר מיוחד

הנסיכה: יש לי המון משחקים חדשים, ואני רוצה לשמוע עוד סיפורים... תרצה לבוא אליי? אני מזמינה אותך לפיקניק מלכותי!

ג'ק: כן! תודה! אבוא בשמחה!

הנסיכה: נהדר!

השומר: בבקשה נסיכתי, זה הזמן להביע משאלה ולכבות את הנרות.

הנסיכה: אני מתכבדת להזמין את ג'ק, החבר החדש שלי, לכבות יחד איתי את הנרות!

(ג'ק נעמד ליד הנסיכה, הנסיכה עוצמת עיניים מביעה משאלה, אז מחייכת אל ג'ק ויחד הם מכבים את הנרות)

שיר סיום - "המתנה של ג'ק"

ג'ק:

מזל שלא ויתרתי

עכשיו הכל ברור

יש מתנה מושלמת

יש יופי של סיפור

כולם:

מזל שלא ויתרת

עכשיו הכל ברור

יש מתנה מושלמת

יש יופי של סיפור

נסיכה:

כל היום חיכיתי שתתחיל המסיבה
קיבלתי תכשיטים מיליון בגדים וגם בובה
בסוף שמעתי מין סיפור מותח ומרתק
שגרם לי לחייך סוף סוף

המתנה של ג'ק

ג'ק:

מזל שלא ויתרתי
עכשיו הכל ברור
יש מתנה מושלמת
יש יופי של סיפור

כולם:

מזל שלא ויתרת
עכשיו הכל ברור
יש מתנה מושלמת
יש יופי של סיפור"

(אמא נכנסת לארמון)

אמא: ג'ק!

ג'ק: אמא!

אמא: נו, מה הנסיכה אמרה על המתנה שהבאת לה?

ג'ק: היא אמרה שזאת המתנה האהובה עליה מכל המתנות!

אבא: זאת באמת עוגה נהדרת!

ג'ק: לא הבאתי לה את העוגה

אמא: אז מה הבאת לה?

ג'ק: זה סיפור ארוך... אה, ומחר, הנסיכה הזמינה אותי לפיקניק מלכותי!

אמא: אבל ג'ק, אין לנו שום דבר מתאים לפיקניק מלכותי...

ג'ק: אני לא צריך להביא כלום. היא שמחה שאני פשוט בא...

אמא:

מצאת שוב פתרון נפלא

ממש אין לי מילים

תמיד מלא בתושייה

כן זה הג'ק שלי!

וכשנחזור לכפר

כולם יאמרו בלי שום ספק

נחישות כזאת לא ראינו

זאת המתנה של ג'ק

כולם:

מזל שלא ויתרת

עכשיו הכל ברור

יש מתנה מושלמת

יש יופי של סיפור

שומר:

עשרים שנה אני

על הארמון הזה שומר

עומד שעות על הרגליים

ולא מקטר

אבל עכשיו אנוח

וידיים אלקק

כי קיבלתי תות כל כך מתוק

זאת המתנה של ג'ק

כולם:

מזל שלא ויתרת

עכשיו הכל ברור

יש מתנה מושלמת

יש יופי של סיפור

כולם:

נתקע בחצוצרות

וגם נמשיך בחגיגה

כי כל מה שקרה היום

נשמע כמו אגדה

סיפור הרפתקאות
עליו נעים להתרפק
ועבשיו הוא של כולנו
זאת המתנה של ג'ק"

בולם:

מזל שלא ויתרת
עבשיו הכל ברור
יש מתנה מושלמת
יש יופי של סיפור

סוף